બનામે ખુદા.

ગુલઝારે કવ્વાલી.

ઉર્દુ જબાન ઔર ગુજરાતી હરફોમેં

છપાવી પ્રસિદ્ધ કર્ત્તા.

બુકસેલર સાકરલાલ બુલાખીદાસ.

રીચીરોડ-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૬ ઠી. પ્રત ૨૦૦૦

અમદાવાદમાં ત્રણદરવાજા પાસે ચુડીઓળમાં નંબર ૨૭૪૩
વાળા મકાનમા આવેલા ધી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા
શા. અમરતલાલ જેશીંગભાઈએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૭૩ સને ૧૯૧૭

કિંમત ૦-૨-૦

ગુલજારે કવ્વાલી

ગઝલ—જલાલી.

કહે કીસ ઝબાનસેં તેરીસના કેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—
આલમા સીફત હયે તુ અયે ખુદા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ
તેરે ફૈઝસે કૌનો મકાબના તેરે નુરસે યે જહાંબના—
યે ઝહુર તેરા હે માસીવા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—
તેરી હર સીફતકા કમાલ હે તેરી ઝાતકા ન ઝવાલહે—
તેરી ઇબ્તીદાહે ન ઇન્તેહા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—
હે હકુમ પેહલે કદમ મેં થા વો કદમ હમે અબનો દમબમે
જીલવે પલટ હેરાઅબીતેરા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—
શાહે હુસને તમામ હે તેરા યુસફ અહના ગલામહે—
તે ગુંજલી હુસ્ન તોહી દીખા તેરી શાન જલ્લે જલાલહુ—

ગઝલ—જલાલી.

કેનાકા જામ અયે સાકી મયે પી પીલુ તુ ભરકરદે,
બકાકી મયેસે આંખે મીસલ નરગીસ મસ્ત કહકરદે.
નીરાલા હે તુ અયે મઓલા તીરાલી હયે તેરી શાન
કીસીકો ખાકકી ઢેરી કીસીકો સંગ મરમરદે.
કહા ઉબીનાસે હકને હમે મીલાદે પેગમ્બર,
મેરે મહેબુબકી આમદકા તુ પયેગામ ઘરઘરદે.
જલાલી રાજએ અબ્બેરૂલ વરાપર—જબ મ'એબન પોહોચુ,
બઝમે ગરદીશે ગરદુ ન ગરદીશ મુજકો સરસરદે.
જલાલી હયે અજબ ઉસ કાદરે કયુમકી કુદરત,
કીસીકો તાજ સુલતાની કીસીકો ભીક દરદરદે.

ગઝલ—કવ્વાલી.

સીતમસે બાઝ આ ઝાલીમ કયામત હોનેવાલી હે
બપાએ દાવરે મહેશર અદાલત હોનેવાલી હે
નજર આઓ સંભલ બેઠો કયામત હોનેવાલી હે
કીસીકો હુસન રોજ અફઝુકી શોહરત હોનેવાલી હે
અદબે યારકા મુસતાક દીલભી હે જીગરભી હે
સાતમ યેપેહે હોનુમે રકાબત હોનેવાલી હે
ન ઠુકરા કર ચલો હર હર કદમપર એસી શોખીસે હે
તુમારી ચાલસે બરપા કયામત હોનેવાલી હે

કીસીકે હુસ્નપર ઉનકી તબયત આતી જાતી હે
કીસીનોકો ખબર કરદો અદાલત હોનેવાલી હે
લીયે શમશેર બુરરાં આજ વો મકતીલમેં આતે હે
મુબારીક બાદ મુશતાકો શહાદત હોનેવાલી હે

ગઝલ—કવ્વાલી.

આહે બોલો યા ન બોલો મે તેરી જાનપે ફીદા હું
તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા બદનામ હો રહાહું
તેરે ઇસકકી કટારી લાગી હે વીરહકારી જખમી હો રહાહું
તેરે ગલેમે ગજરા મેરે ગલેમે સેલી ગલે હાર હો રહાહું
લેલીકે દરપે મજનુ કરતા હે બાનવા ઇંદર તેરેકા ગદાહું
સીકલીને બુલજે મારા મનસુર યું પુકારા સુલીપે ચડ રહાહું

ગઝલ—કવ્વાલી.

મજા દેતેહે કયા યાર તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે
તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે તેરે બાલ ઘુંઘરવાલે
પહેલેથી તકરાર દીલકુ અબ કરતેહો પ્યાર
તેરી તરફસે યાર મેરે દીલમેં પડગયે છાલે
બાત હે જંજાલ મેરે દીલમેં આયા ખીયાલ
અપની જુલફેકો સવાર ઓ બોકશેરે વાલે

ગઝલ—કવ્વાલી.

અપને ખાજાકી જોગન બની જોગન બની બેરાગન બની ટેક.
પતા દુટા ડાલસે લેજો પવન ઉડાય
અબકે બીછડે કબ મીલેગે દુર બસે હોજાય—મે જોગન બની.
કફન હમારી ગોદડીને દેશ હે મારો ગોર,
તુમ તુમારે ઘર ચલે ખાજા લોકો ન પાવ સોર—મે જોગન બની.
દેહલીકી તો દુલહન બની દુલ્હા નીજા નાન
હીંદકે વાલી ધુમકી બને હો ખાજા માન—મે જોગન બની.

ગઝલ—કવ્વાલી.

કાયા દાગ દે ગયોરે વો જાતો જુવાનીપર અરે જાતો જુવાનીપર
મીટીકા કર બીછાના પથરકા લે શીરાના
તન આંખમે મીલ ગયો જાતો જુવાનીપર
નેનુકી ભર કટારી પાનીકા ભરકે સે પાક
આંસુસે મોતુંઆ ગયો જાતો જુવાનીપર
મોહબુબ જાન જાની કીસું બન દીવાના
સરેકી ખાખ છાડકે જાતો જુવાનીપર.

ગઝલ.

તુને પીતકા વાયદા કરકે પ્યા મોસે પીત લગાના છોડ દીયા,
વોહ મેહેરકી અંખયા ફેર લીની હરદમકા આના-છોડ દીયા
ઝરા દરસ દિખાકે બોલ સજન તોરે બોલપે વારું સબ તન મન
તેરે ઇસ્કમે ખોયા સારા જોબન મંયને અપના બેગાના છોડ દીયા
ઇસ ચાહસે પહેલે નેહ લગા ઓર મનકો મોરે ફે લીયા,
અસે બસે કિસ દેશમેં જા જોઇસ દેશકા આના છોડ દીયા
જાઓં એરી સખી અજમેરકો ચલ જહાં અપને પ્યાકા બાસા હંગ.
પ્યા બિના કછુ ભાવત ના મૈલ દિલકા લગાના છોડ દીયા.

ગઝલ.

આયા કરો ઇધરભી મેરી જાં કભી કભી,
નિકલ હમારે દિલકેભી અરમાં કભી કભી,
પાલો ન ગેસુઓં કો યો કાલી બલાકે હયે,
હયેરાં કરેંગે રોઝ પરેશાં કભી કભી.
આનેમેં જાના આપકો ગર ઉઝુ હય યહાં,
ખત તો લિખા કરો મહેતાબી કભી કભી.
પુછા શબે વિસાલ કે આઓગે યા નહી,
કુછ સોચ કહને લગે હાં કભી કભી.
યાદ આતી હય જિસ વક્ત મુજહે સુરએ મુસુફ,
પડત લેતા હું મૈ ખોલક કૂરઆં કભી કભી.

ગઝલ.

અઝીલો આલમે ફાનીસે જબ અપના ગુઝર હોગા,
નિકલી ઇસ મુલ્કસે ઝેરે ઝમી જંગલમેં ઘર હોગા.
અંધેર તંગ વોહ ઘર હયે ન તકયા હૈ ન બિસ્તર હયે
મકાં વોહ પુર ખતર હોગા ન આગન ઓર ન દર હોગા.
ન જાને હમ કિસીકો વાં ન કોઇ હમકો જાનેગા,
નહી પએઆન માલિકસે કહો કયુંકર ગુઝાર હોગા.
હુવા હયે દિલ મેરા ઝેરો ઝબર ઉસ દિનકી આફતસે,
કે જીસ દીન યેહ ઝમીના આસ્માં ઝેરો ઝબર હોગા.
તુમ ઇન બાતોંપે ભુલે હો તો યેહ બાતે નહી ઉસજા,
નયા આલમ નયા નકશા, નયાહી વોહ નગર હોગા.
બકે તું કયા હય અબ હમઝા નહો માયુસ રહમતસે,
તેરે સરપર શફીએ આસ્યાં પૈરૂલ બશર હોગા.

ગઝલ.

ઝમાંને ખાંન મારા હુય યે દુન્યા દેખી ભાલી હુય;
ન કોઇ હુય ખુશી ખુરરમ ન કોઇ ગમસે ખાલી હુય.
ઝમાંને તુજપે મરતા હુય ઝમાંને તુજપે સયદા હુય,
ખુદાને શીકલ તેરી તુરંકે સાંચમે ઢાલી હુય.
ડાગીકિ દીલકા છીનાં હુય કીસી કે દીન વઇમાંકા,
અભી થમ જા ઝરા દમલે કયામત આને વાલી હુય.

ગઝલ.

નીગાહે યાર મદ મસ્તીમેંભી હોંશીઆર કયેસી હુએ
મેરા દીલ છીન લેનેકે લીએ તૈયાર કયેસી હુએ
અદાસે ફેરકર ખંજર ગલે પર યું લગે કહેને
શહીદે નાઝ બતલાઓ કે ઇસમે ધાર કયેસી હુએ
જીગર મે ઘાઇ પહેલુમે ઘુસકે દીલમે જા તડપી
ગઝબકી ચુલબુલી ચંચલ નીગાહે યાર કયેસી હુએ
હમીકો ઝબ્હે કરતે હુયે હમીસે પુછતે હુયેયું
ઝરાસાહેબ બતાદેના મેરી તલવાર કયેસી હુએ
કઝાભી સહેક હોતી હુગે નીગાહે તીર કાતીલકે
શહાદત સરકટાનેકે લીએ તૈયાર કયેસી હુએ

ગઝલ.

દીલ કીસીસેં ન લગાના જાના જવાની પનમેં
કયા દાગ દે ગયેરે જાના જવાની પનમેં.
સુરત દીખાદે પીયારી દીલકા હું બે કરારી;
કેસે કરૂં ન જારી જાના જવાની પનમેં.
નયનોકે કરકટોરે પાનીકી ઝીલ હેરે,
આંસુસે મોં ધુલાના જાના જવાની પનમેં.
માટીકા કર બીછોના ઇંટોકા કર શીરાના,
બનખાકમેં મીલાના જાના જવાની પનમેં.
મેહબુબ જાન બનના મેંહો ગયા દીવાના,
શહેરોંકા ખાકછાના જાના જવાની પનમે.

ગઝલ.

સેબાઝ સીતમ આલીમ કીયામત હોને વાલી
બ પેશે દાવરે માહશર અદાલત હોને વાલી હુય
નઝર બાઝે સંભલ બેઠો કીયામત હોને વાલી હુય
કીસીકે કુરને રોઝ અબ્રુઓંકી શોહરત હોને વાલી હુય

હમારે ઇશક કી દુન્યા મેં શોહરત હોને વાલી હય
કીસી માશુક કમસીન સે સરારત હોને વાલી હય
ન ઠુકરાકર ચલો હર હર કદમ પર અયસી શોખીસેં
તુમ્હારી ચાલ સે બરપા કીયામત હોને વાલી હય
કીસી કે હુસેન પે ઊનકી તબીઅત આતી જાતી હય
હસીનોં કો ખબર કરદો અદાલત હોને વાલી હય

ગઝલ.

યા પંજતન બચાના જબ જાન તનસે નિકલે,
નિકલે તો યા મોહમ્મદ મેરે દહનસે નિકલે
આવેગા મેરા પ્યારા બજેગી ધુનકી મુરલી
જબ વોહ મેરા સવરીયાં જોબનકે બનસે નિકલે,
મેરે મરીઝે દિલકી ઉમ્મીદ હૈ તો યેહ હૈ
ઝાનોંપે ઉસકા સર હો ઔર જાન તનસે નિકલે.
જબ જાના કુઝસે મુશ હૈ કહીંપો ગુલોસે જા કર
હમકો તો હો ગઓ હૈં બરસો ચમનસ નિકલે.
નિકલે જનાઝા મેરા જબ યારકી ગલીસ
તો કલમએ શહાદત સબકે દહનસે નિકલે
ક્યા લાયાથા સિકંદર દુન્યાસે લે ગયા ક્યા.
યે દોનોં હાથ ખાલી બાહિર કફનસે નિકલે.

ગઝલ.

યે કમસે બાલ બીખરે હુંય યે શુરત ક્યું બની ગમકી
તુમ્હારે દુસ્મનોકો ક્યા પડી હે મેરે માતમકી
મઝે ઇસમેંહી આતાહૈ નમક છીંસુકો નમક છીંસુકો
કસમ લેલો નહિ આદત મેરે જખમોંકો મલહમકી
સીકાયત કીસસેં કયા કીજીયે હાય કયા ઉલટા જમાનાંહય
બડહાયા પ્યાર જબ હમને મોહબ્બત આપને કમકી
ન મીલયેગા ન મીલયેગા કોઇ હમ વર ન જાઇગેં
ખુદાકા શુકર હય પહેલે મોહોબ્બત આપને કમકી
ખુદા જાને તુમ્હેંભી રહેમ આતાહૈ ગરીબોંપર
પસે પરદેસી તો મોહોલત નહિ મીલતી કોઈ દમકી
કહાં જાના હય થમ થમકર ચલો એસીભી કયા જલદી
ખુદા રખ્ખે તુમ્હી તુમ હો નજર પડતીહૈ આલમકી
અરાતો સોચ અય ગાફીલ કે દમકા કયા ઠીકાના હયે
નીકલ યે જબ ગયા તનસે તો સબ સપના બીમાના હયે

મુસાફીર તુ હે ઔર દુન્યા સરા હે ભુલ મત ગાફીલ
સફર મુલ્કે અરમ આખીર તુઝે દર પેશ આના હય
લગાતા હય અબસ દોલત પે કયું તું દીલકો અબ નાહક
ન આવે સાથ કુચ હરગીજ યહાં સબ છોડ જાનાં હય
ન ભાઈબંધ ન કોઈ હય ન કોઈ આશનાં અપનાં
બખુબી ગૌર કર દેખો તો મતલબકા ઝમાંના હય
લગા રેહ યાદમેં ઉસકી અગર અપની સફા ચાહે
અબસ દુન્યા કે ધંધો મે હુવા ગુલ ટસું તું દીવાને

ગઝલ.

યા મુસ્તફા તુમ્હી હો શાનોમેં શાન વાલે
સર મીનદા તેરે આગે સબ આન બાન વાલે
જબસે હુવે ઝમીપર તુમ જલવા ફરમાં સાહેબ
ગુમહો ગએ વા અગલે નામો નીશાન વાલે
તેરી સનામેં સબ હેંઅ ગુલ બુટવાં શજર તક
તેઅ તુમ સરાસે લેકર સબ આસમાન વાલે
મેહશર કે દીન કહેંગે સબ આપસે નબી યું
થીલલાહ લબ હીલાદે શીરી ઝબાન વાલે
ખુલવાયે મદીનેમેં યા શાહ જલદ ઇનકો
કુરબાન તુમપે સબ હેંઅ હીનદોસ્તાંન વાલે
કબશાંનમેં કીસીકી નાઝીલ હુવા હેય કાઝી
પેગમ્બરોમેં તુમ હો સાહબ કુરાન વાલે

ગઝલ.

અયગા લાગી સુન્દર બન જલ ગયો અયગા,
ભડકે ઇશ્કકી સારે બદનમેં આગ લગી,
નાહ શોઅલા ભડકા દહનમેં આગ લગી,
તેરે તો અત્રિશે રૂખસે ચમનસેં આગ લગી,
મરે તો જાનો જિગર ઔર મનમે આગ લગી.
મેહ રો રો કહેતી થી બુલબુલ ચમનમેં આગ લગી-અગયા.
વોહ કયા હિનાથી થી ચમનમે મગાએ સીરીને ?
ઔર ઉસ્કી ખલ્કમેં શોહરત ઉડાઇ શીરીને,
કહું કયા સેર અજાયબ દિખાઇ શીરીંને,
બધિર વા હાથોમેં મેહદી લગાઇ સીરીંને,
ઔર ઇસ તરફસે દિલે કોહકનમેં આગ લગી-અગયા.

ગઝલ.

અહડો તુમ રેલપર યારો અજાયબ યેહ સવારીહૈ
હે જાના તુમને જીસ ગહરમેં વહાંભી ઇનતઝારીહૈ
ગીલાકર બાદખાક ઓર આબ આતશકા બના અંજન
કલાંહૈ ફેજ કુદરતકી યેહ રૂહકી ખેલ સારી હુએ
ઝારાએકા ફીકર કરલો યેહ સોદા નકદ બાઝી હૈ
ટલેગા વક્ત જબ સરસે તો ફીર ચલનાભી ભારી હૈ
ખડાહે મોતકા બાબુ ટીકટ હે બાંટતા સબકો
જુહે દમ બદમ ગહનટી અજબ ગફલત તુમારી હૈ
મીલા જબ ટીકટ બાબુસે ખુલા ગાડીકા દરવાઝા
સંભલકર આપકા બેઠો જહાં મરજી તુમારી હૈ
જબ આતસ ઇશ ભડકકી ધુવાં જલકર નીકલતા હૈ
જીગરસેં ચીખ જબ નકલી હીજરકી સાંચા ભારી હૈ

રેલગાડી

શોર મચાતી ઝટપટ કરતી સીટી બજાતી આતીહું
સોક વતનમ અયે જો તાબો અપને વતનકો જાનવાલો
હતી જલદી કયું હને તુમકો ઠએરો ઠએરો મે આતી હું—શોર૦
આંધી આએ પાની બરસે આગ પડે યા ઓલે
મુજકો કુચભી ખઓફ નહી હુયે અપની ધુનસે જાતી હું—શોર૦
શહેરો જંગલ ઓર ગાઉ કસ્બે ઝીલો દરીયા ઓરવાદી
દેખતી ભાલતી સએરે કરતી દમ ભર આતી જાતી હું—શોર૦
ગોરે શક્કરકો લોહા લકડી કંકર પથર ઓર ગલા
હાથી ઘોડે બુડે બચ્ચે સબકો લાદે લાતી હું શોર૦
શેર બબરહો યા હાથી ભાગતે દેખે સબ મુજકો
સામને મેરે કયા કોઇ આવ દેવની સએ બની જાની હું—શોર૦
પડતી હું જબ અબકી બુંદે કાલી ગટા જબ છાઇહો
યાર મેરે કુચ લુત્ફ ન પુછો ઝુલા સએ બન જાતી હું—શોર૦

ગઝલ.

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
તેરી સુરત ભોલી ભાલી નેત પ્રેમરસ મતવાલી
ઝુલ્ફે કાલી કાલી પીયારી દીખલા ચાંદશે મુખડેવાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
તેરા ગુમબદ માહ મુનીવર તેરા કુત્તા હે ચશમ એ કેસર
રશકે તુબા તેર મીશ્કબાક જીસકે ફેજ જહામે નીરાલે

સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે
છોરી મસજીદ મનકા માલા રેહમત ભેજીયો ભેજન હારા
અબતો જપું હું નામ તેહારા મવ્લા ઇસીમે હજકા નીબાલે
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર સોને ચંદીકી જાલી વાલે.
જીસે પરીત કા હે એકરાય દીલકા પુરા કરો ઇસરાર.
છોડ તેરે લીયે ઘરબાર અબ કાહે બેડે ચીલમન ડાલે.
સય્યદ મીરાં વલી દાતાર શોને ચાંદીકી જાલી વાલે.
કલયર આજેજ આયા દરપર રો રો કહે વો સારબ સરવર.
મેરી ખુદીકો મુદીકો મુજસે મીટા દે મીરાં દાતા બાલે બાલે
સય્યદ મીરા વલી દાતાર સોને ચાંદીકી જાલી વાલે.

ગઝલ

ખતા હોવે મેરી મઇનુદીન અજમેરી:
કરમુલ હક ડોયા મેરી મયનુદીન અજમેરી
દરઅકદસકા કુત્તાહું કપીના હું કહાં જાઉં
કરો હાજરતવા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
સદાહો ઓજપર કીસમત રહુંબા રાહતો ઇશરત
રહે હરત્નેમઝાં મેરી મઇનુદીન અજમેરી
ભીખારી હું તેરે દરકા દીલા સદકા તેરે સરકા.
તું અબ કીસમત ખુલા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
ન હું મોહતાજમેં કાસકાસદા અઝગેબ બે મેહેનત
મીલે મુઝુદકો ગીઝા મેરી મઇનુદીન અજમેરી
હુવા તારાજએ સરવર મારા ફીર દર દર
તું અબ બીગડી બના મેરી મઇનુદીન અજમેરી
મુજેહી અજમેર બુલવાઓ રૂખે પરનુર દીખલાઓ
યેહી ઇલતજા મેરી મઇનુદીન અજમેરી.

ગઝલ.

દિખા દો સુરતે ઝેબા મોઇનુદ્દીન જીલાની,
તડપડતા હયે દિલે શૈદા મોઇનુદ્દીન જીલાની.
સિવા તેરે કહાં જાઉ દિલ અપના કિસ્સ બ્હેલાઉ,
શફીક ઐસા કહાં પાઉ મોઇનુદ્દીન જીલાની.
હબીબે કિબરિયા હો તુમ શહે હર દોસરા હો તુમ,
દિલોંકે મુદદઆ હો તુમ મોઇનુદ્દીન જીલાની
ખુદાકે વાસ્તે આઓ તરહહુમ જલ્દ ફરમાઓ;
ખુદારા શિકલ દિખલાઓ મોઇનુદ્દીન જીલાની.

મઝારે ફૈઝે હક્કાની મુકર્રર કુતબે રબ્બાની,
કરામતમેં હો લાસાની મોઇનુદ્દીન જીલાની.

ગઝલ.

તું શાહીનશાહે ફગફુરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
વિલાયત હીંદ હે તેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
ઉનકી દામને ખાહિસમેં દૌલત લાજ લાવા હો.
હુઝુરી હો જિસે તેરી મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
મુર્શરફ જો ઝિયારતસે તેરે રોઝેકી હો આયા,
હુવા નારીશે વાહ નુરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
દિયા હકને શરફ તુજકો હે સારે અવલીયા ઉપર,
નહીં કોઇ તેરા સાની, મોઇનુદ્દીન અજમેરી
હુરૂફ માતોહિબુલ્લાહ સિવા તેરે બતા કીસકી,"
ઝબાંપર લિશ ચુકા બારી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
અદુ તો થા યેહ ગરદુ ભી ઝમીંભી હો ગઇ દુશ્મન
મદદ ફરમાઓ તુમ મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
એહ કિસ્તી બહારે ગિરદાબે બલામેં ડુબી જાતી હે
તુ કિસ્તી પાર કર મેરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
નુઝુલે સકેરખાનીસે દીલે મગતુમે મઝહર કા,
ખુદારા કર તું મસફરી, મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ.

દિખાઓ એક નજર જલ્વા મોઇનુદ્દીન અજમેરી,
મેં એક મુદતસે હું શકદા મોઇનુદ્દીન અજમેરી
તેરે એલફાતસે ખવાજા ઉસે ખૌફે કયામત કયા?
જો ખાદિમ હો તેરે દરકા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
તેરે દરબારમેં હાઝિર હેં સબ બંદાહી રેહ જાવ,
તાઅજબુબ હે મેરે મૌલા મોઇનુદ્દીન અજમેરી.
યગાનાંસે ગર્ઝ હે ઔર ન બેગાનોસે કુછ મતલબ.
તુમ્હારા હું મેં મતવાલા મોઇનુદ્દીન અજમેરી
તેરે દૌલતપે ઇસ મઝહરે આસીકા બ્હોત જલ્દી,
બુલા લીજે ખુદારા યા. મોઇનુદ્દીન અજમેરી.

ગઝલ.

હકીકતકા સૌર હે ચરચા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.
મઝાયક મેં ભી હે ચરચા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.
અગર અય દિલ તુ હે શયદા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.

ન છોડ હરગિઝ તુ દરવાજા મોઇનુદ્દીન શિસ્તીકા.
શરાબે માઅરેફતકી કેફીયત મુજસે કોઈ પુછે
કે દિલ મેરા હે મસ્તવાલા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા
ફકીરીમેં ન હો ક્યુંકર મુઝે ફખરે શાહી હાસિલ
હુવ હું મેં ગદા જિસકા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.
ઝમાનેકી હવા ક્યસીહી ચલ જાવે મેરે દિલપર,
વઝીફા મેં ન ભુલુંગા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.
ચલો અજમેરકો અહમદ અગર શૌકે ઝિયારત હે,
કે વહાં હે જલ્વાગર વોઝા મોઇનુદ્દીન ચિસ્તીકા.

ગઝલ—કાઝી.

દિલો જાનસે ફિદા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો,
કુરબાન હો ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ગલીમેં આયા તેરે ઇશ્કને સતાયા,
બદનામ હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરી ઇશ્કકી કટારી લાગી જીગરપે કારી,
જખમી મૈં હોં ચુકા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
તેરે ગલેકા ગજરા મેરે ગલેમેં ઠહરા,
ગલે હાર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
શિબલીને ફુલ મારા મનસુર જા પુકારા,
સુલીપે ચઢ રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
મુરદેકો ઝિંદા કરકે દમ કુમ બે ઇઝની પઢકે,
મુજરીમ મૈં હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.
આરાબલા હુવે સરપર પોંહચા મૈં દરપે મરકર,
બલહર હો રહા હું ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ—કાઝી.

દરયાકી મોજ દરયાકી ખુબ જાને
આગાહ હો ઇસસે વોહી જો કોઈ ડુબ જાને.
કિસ્સે કહું મૈં અપના અહવાલ બુઝ તુમારે
તાલિબકી સબ હકીકત મતલબ ખુબ જાને.
સબે તુર જલકે યારો સુરમા બના હૈ દેખો,
ઇસકે હુસનકી ખુબી મુસાહી ખુબ જાને
મુશ્તાક જિસકે ખાતિર ફુલા નહીં સમાયા,
સબ રાઝકી હૈ બાતેં રફરફહી ખુબ જાને.
ઇસરારે હકસે આગાહ કોઇ નહીં હુવા હૈ.
કાઝી ખુદાકી બાતેં અહમદહી ખુબ જાને.

ગઝલ—કાઝી.

તુમ બાદીકે રાઝ ખ્વાજા વ જલી યા શાહમેરે મગદુમવલી.
કરના પુરી મેરી યે મુરાદદીલી યા શાહમેરે મગદુમવલી.
ખીજ્રતને વલીહેં અબ્દકે તુમ પેશવા હાદીહો સબકે,
હુસેનાયબ આપ કે હાજી અલી યા શાહમેરે મગદુમવલી
તુમ ગેસાવી હક કે પ્યારે હો આરીફ નબીકે દીલારેહો
હો ખ્વાજા હીંદકે જાનેવલી યા શાહમેરે મગદુમવલી
મેરી કીસ્તી ભવરમેં આનફંશી નહિ આસથી મુજકો બચનેકી
લીયા નામ તેરા મુસ્કીલ યે ટલી યા શાહમેરે મગદુમવલી
લીલ્લાહ કરમકર જલવેહ દીખા કાઝીકો નહિ અબ તરસા
આયા હું પબ હાજત તબબી યા શાહમેરે મગદુમવલી

ગઝલ—કાઝી.

હમારે સરવરે આલમકા રૂતબા કોઇ ક્યા જાને
ખુદાસે મીલના ચાહે તો મોહમ્મદકો ખુદા જાને
મરઝ કમ જાતાહે મેરા દવાસે ઝન તબીબોંકી
હમારે દરદકી દારૂ મોહમ્મદ મુસ્તફા જાને
તમન્ના હેના જન્નતકી નખ્વાહીશ હુરો ગીલમાકી
તમન્ના દીલ હમારેકી હબીબ કીબરીયા જાને,
ખુદકો મુસ્તફા જાને મોહમ્મદકો ખુદા જાને
કહે ઇસરારમઝકો ચાહી જો સર તનસેં જુદા જાને
વાકબ પાતાહે જોહોકો જોકાઝીહુઇ મે હુબાહે
ખુદાકી ઝાત અહેમદકો જો કોઇ હે જુદા જાને.

ગઝલ—કાઝી.

હમ ગહમ અર્શસે આતી હુવે સદા આજકી રાત.
દેખો વોહ આતે હુવે મરબુબે ખુદા આજકી રાત.
આકે જિબરીલ લગે કહેને કે ચલીયે હઝરત,
આપકે દીલકા શૌદા હુવે ખુદા આજકી રાત
સબ નબી કહેને લગે આપકી જહુકાકે ગરદન,
મિલને અલ્લાહસે ચડે શાહે હુદા આજકી રાત.
કહા અલ્લાહને કે ક્યા ચાહિયે મેરે મહબુબ,
મેરી સબ તુમપે ખુદાઇ હુવે ફિદા આજકી રાત.
હુરો ગિલમાનો મુલક ઓર રાબી જીન્નો બશદ,
હમ અદમ પઢતે હુવે સબ અહલેઅલા આજકી રાત.
કાઝી યેહ વક્ત હુવે ક્યું હાથસે તું ખોતા હુવે,
દેગી મકબુલ જો માંગેગા દોઆ આજકી રાત.

શિકવા નહી કરેંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો
દિલજાન ઓર ઇમાં તુમપર કરંગા કુરબાં,
બઅદા વફા કરંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.
કાંઝી પહનકે કફની સુરત બના ફકીરી,
દરદર સદા કરેંગા ચાહે બોલો યા ન બોલો.

ગઝલ—દાગ.

તદબીરસે કીસમતકી બુરાઈ નહી જાતી,
બીગડી હુઈ તેકદીર બનાઇ નહી જાતી.
દીલલેકે વાહ અબજાન તલબ કરતે હેં મુજહસે,
યેહ ચેસી ખરી હેકે ઉઠાઈ નહી જાતી.
મઅે પીતા સહી તોબાબીહે જાઇગી ઝાહીદ,
કમબખત ક્યા મત અભી આઈ નહી જાતી,
દીલ મેરા સનાહુકે તહે તેગ ન ઉફેગી,
એક ફાંસકી તકલીક ઉઠાઇ નહી જાતી.
ગા હે કેયહાં દીલમે કીયા એક તમન્ના,
વાહ તાબ જબાં બોકસે લાઈ નહી જાતી.
લીલ્લાહ મેરે ઝબહ પે તકબીર તો પઢલો,
ઇતનીભી ઝબાં તુમસે દીલાઇ નહી જાતી,
એ દાગ કહા હાલ દીલે ઉસ દુશમને જાસેં,
નાદાં તેરે દીલકી સફાઇ નહી જાતી,

ગઝલ—દાગ.

આઇ હુઈ આશકકી તબીયત નહી જાતી.
આતીહે તો ફીર આકે કયામત જાતા,
સર જાતાહે સરસેં તેરા સોદા નહી નહી જાતી,
દીલ જાતાહે દીલસેં તેરી ઉલફત નહી જાતી.
અલ્લાહસેં મહેશરમેં કહુંગા તેરે આગે
મજબુર હુમે ઉસકી મોહબ્બત નહી જાતી.
બોસે જો તલબ મેનેં કીયા હંસ કેવો બોલે
યે હુસ્નકી દોલતહે લુટાઇ નહી જાતી
અવ્વલ તો ઉનકે શરમ રહી મુંસે ન બોલો
જબ શરમ ગઈ વસ્લકી હુજ્જત નહી જાતી,
ફરહાદ કે મરકદસેં યે આતીહે સદાએ
બરબાદ કીસી શખ્સકી મેહનત નહિ જાતી
અય દાગ બુરા માન નતુ ઉસ્કે કહેકા,
માઆશુકકી આદીસેં તો ઇઝત નહિ જાતી

ગઝલ—શારદા.

દિલ હમારા લે લિયા હમ કો દીયા કુચ્છ ભી નહી.
બે કરારી યહ ચલી અબતક કીયા કુચ્છ ભી નહી
કયોં હુઇ નફરત યહાં આને સે તુંમ કો યહ ભી અતક,
યાદ આતી હય હમેં અપની ખતા કુચ્છ ભી નહી.
સાથ હી લેતે ગયે સુખ કે જો સામાનથે,
જાન બીલેલો હમે ઉજરો ગિલા કુચ્છ ભી નહી
કરલે અપની સી સિરફ નેકી બદી રહ જાવગી.
હાથ આયગા નફા ગમ કે સિવા કુચ્છ ભી નહી.
" શારદા " કરકે દગા પીછે બ્હોત પછતાયેગે,
બાદ મેરે પાઓગે દીલબર મજા કુચ્છ ભી નહી.

ગઝલ—અકબર.

દીદવાલે ઉન્હે મકકી મદની કહેતેહે,
મુલકવાલે ઉન્હે સરવે ચમની કરતેહે,
દેખકર અપને સહીફામેં તેરા હુસનેજમીલ
અબીકા રોબસે અલ્લાહલો ગની કહેતેહે
પુંછા હુરોને હુઝુર આપકા દોલત ખાના.
હંસકે બોલે હમેં મકકી મદની કહેતેહે
એક ઇશારેસે હુવા ચાંદકા દીલ દો ટુકરે.
આશક ઇશ આનકો બરઝીકી અનીક કહેતેહે
મન્ઝીલે ગમમેં થકા બેઠા હું મહેબુબસેં દુર
ઇસ મુસીબતકો ગરીબુલવતની કહેતેહે
એક તુમ હોકે હે અલ્લાહ તુમહારા મુસ્તાક.
એક મુસાહેકે રબ્બે અરની કરતેહે.
મરહબા અકબરે મદાહ લી ખુબ ઝઝલ,
ઐસી અંદાઝકો શીરીન સુખની કહેતેહે.

ગઝલ—અકબર.

કહાંસે જાઉં દીલ દોનું જહાંમ સખ્ત મુશકીલહે
યહાં પરયોંકા મજકા હે વહાં હુરોકી મેહફીલહે
ઇલાહી કૈસી કૈસી સુરતે તુને બનાઇહે,
કે હર સુરત કલેજેસે લગા લેનેકે કાબીલ હે.
મેરા દીલલેકે શીશેકી તરહે પત્થરપે પટકા
મેં કહેતા રહે ગયા જાલીમ મેરા દીલહે મેરા દીલહે
જો દીલ મચલ સનમકો દેખકર હસરત યે બોલ ઉઠી.

ફેર ઔ। એ અરબ યે બઝમ ગુશતાકી કે કાબીલહે
જો દેખા અકશ આયનેમેં અપના બોલે ઝનઝલાકર.
અરે તું કોન હે હટ સામનેહેં કયું મુકાબીલ હે
મેરી તુરબતપે એક ઠાકર લગાઇ ઔર યે ફરમાયા.
ક્યામત આ ગઇ ઉઠ સોનેવાલે કયસા ગાફીલહે.
હજારો દીલ મસલકે પાઉસે ઝનઝલાદ ફરમાયા.
લો પીછાનો તુમહારા ઇન દીલોમેં કોનસા દીલહે
સવાલે બોસેપર કયું ઝીડકીયાં દેતેહો અકબરકો.
કલા તનહર કલામ અલ્લાહ મે ગઝબહેરે સાજયલહે

ગઝલ—દીલબર.

અબ તો જાઉંગી મદીનેકો મેં જોગન બનકર,
ઇશકે અહમદમેં ફિરૂંગી મેં બિરોગન બનકર.
ખાક હો સરપે મજી બાલ હોં સરકે બિખરે,
હાર હો આંસુઓંકા હાથમેં સુમરન બનકર.
ન તો મેં કાબએ ગઇ ઔર ન મદીને પોહચી.
રેહ ગઇ હિંદમેં કમબખ્ત મેં પાપન બનકર,
અય સબા ગીર્દ મદીનેકી ઉડાકર લા દે,
એઓ ઇન આંખોમેં પડ જાએ વોહ અનજન બનકર.
મુજકો જાને દે મદીનેમેં જો નિકલે અરમાં,
મૌત કયું પીછે પડી હે મેરી બયરન બનકર.
મરતે દમ કામ ન આયા એરે મેરા ખાવિંદ,
હાય કુછભી ન કિયા મેંને સોહાગન બનકર.
હોકે સો બાર તસદદુક તેરે રોઝેપે નબી,
હાર ફુલોકા ચડહાઉંગી મેં માલન બનકર.
નકશ અહમદકા લિખું ખુને જિગરસે દિલબર,
કલ કયામતકો યે કામ આયેગા જોશન બનકર.

ગઝલ—હુસુમતા.

કોઇ ઔસી સખી ચાતુર ન મીલી તુઝે પીને દવારે બીહાદેતી
મય ને રાહે મદીનાભી દેખી નહી મોરી બઇયાં પકરકેમતાદેતી
ઓરે મંનમે હય હય અબેતો જોગનાયા બનુ ઓર મલકે
ભગુત મદીને ચહુ.
સખી હીંદ કી નગરીમેં કાહોરહું લાગી પીત ન ચૈન ઝરા દેતી
પીયા સાથ સમનદર પાર બસુ મોરે પગમેં નચલનેનકા જોર રસ
નહી આઇ મદીનેકી કોઇ હવા મુઝે મુલકે અરબમેં ઉડા

મંય તો સુની સજરયા મે તડપટ હું પીયા મુલકે અગ્અમે બીરાજત હાય.
કભી વ્પને મેં દેતે જો દરસ દીખા યહી ચરનોમેં શીશ નીવા દેતી
મય રોવત રોવત બઉરીભઇ લીયા ઢુંઢત હું મીલતાહીનહી મારી
મોત ભી આતી નહી હય મખી મોરે હીજર કે ગમસે છુડા દેતી
નોરી પીતકા દુખડાતો મંયહી નહીપઠા રોતા હય હીજરમેં વાબીયુંહી.
મુઝે દરપે બુલાતે જો શાહે અરબ સુમ તાજકા દુખરા સુના દેતી

ગઝલ આબરૂ.

તુમારા દીલ ગર હમસે ફીરા હવે,
તો બહેતર હવે હમારાભી ખુદા હવે,
હમારી કુછ નહી તકસીર લેકીન
ભીલો જીસસ તુમારા દીલ મેલા હવે
હુવેહો કીસ લીયે બેઝાર હમસે
વોહ અહમક હવે કહા હય જીસને તુમસે
કહો હમને તુમારા કીયા કીયા હય
અબસ એ દીલ કરો મત "આબરૂકો"
મુસાફીર હવે શીકીરતા હવે ગદા હવે

ગઝલ કાલીન.

શીકસને દીલ તેરે કુચેમેં આન બેઠે હવે
ફનાકી ફીસ્લીમેં લાખો હજાર બેઠેહેં
ખુદાકે વાસ્ને સુરત દીખા દે ઓ જાલીમ
લબોપે દમહે તેરે ઈન્તેઝાર બેટપેં
કલીનબાનકે પુછ કે યાર કેસ હો,
હજારો દરદ કલેજે દબાયે બેઠે હય
ખુદાકે વાસ્તે પદદેસે તું નીકલ બાહેર,
બહોત દીનોસો તેરે ઇન્તેજાર બેઠેહે
ફીરાકે યારમેં કફની રંગાઇ હે કાલીન
તેરે મજારપે ધુની રમાયે બેઠેહે.

ગઝલ માહામુદ.

આકાર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હુ,
મેરી ખબર લો ખાજા ના કામ હો ચુકા હું
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્હા વ દીનકી કુનજી,
અબ પાસ મેરે કયા હય બે દામ હો ચુકાહું,
પરદા ઉઠાઓ રૂખસે સુખડા દીખાઓ આજ,

મંય ઈશક મેં તુમહા રે ગુમ નામ હો ચુકાહું
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખખો મેરી
મુઝકો યહી હય ખાજા મસે હાર હો ચુકાહું;
માહમુદ જબ મીલા હય એક જામ વસલ ખાજા,
મખમુર મસત પીકર એક જામ હો ચુયાહું.

ગઝલ—ઝફર.

કતલ કરનેકો આશકકે નીગેહ તલવાર કાફી હયે,
ઓનાહકા જખમકા મરહમ તેરા દીદાર કાફી હય.
પરેશાં દીલ દીવાનોકો નહી દરકાર ઝન્જીરે,
તુમારે કાકુલે પુરખમકા હરયેક તાર કાફી હયે:
ન તરબીહ હયે ન સીઝદા હયે નહી મતલબ કીતાબોસે,
તસવ્વર બન ગયા દીલમે યેહી તકરાર કાફી હયે;
પરેશાં દેખકર મુજકુ ન ઈતના ઝુલ્મ કર ઝાલીમ,
ગફ્ફરેન મેહેરબાનીસે તુમારા પીઆરા કાફી હયે;
અકેલા છોડ જા મત મુજકુ તુ દસદારે કાનીમે,
"જફરકે" ઝખ્મકે બસ ખનજરે ગુફતાર કાફી હય.

ગઝલ—ઝફર.

તકદીર હમારી ઈનદીનો કૈસી બદલ ગઈ
હાથોમેં વાહપરી મેરે આકે નીકલ ગઈ
એક રોજ મેરે યારકી અબરૂ જો હીલગઈ
લાખો સીપાહી કટ ગયે તલવાર ચલ ગઈ
શોઅલા હમારી આહકા એસા હુવા બુલંદ
બીજલી તડપકે ચરખે કોહનસે નીકલ ગઈ
હયે વાએ ઈનકીલાબે ઝમને કે ઓરમ
દેહલી "ઝફરકે" હાથસે ચલમેં નીકલ ગઈ

કાહરવા.

લેલો ચંબેલી કે હાર હાર મેરે પ્યારે

અંતરા.

બેલાબી બેચુ ચબેલીબી બેચુ
ગેંદકી દેખો બહાર બહાદ મોરે
ફુલ રહા ગુલ લાલ ચમનમ
નરગીસ શેલાબ ઓર અનાર અનાર મોરે
અસર પીઆ ગુલ ચપાબી ફુલે
ફુલ રહે ગુલ હઝાર હઝાર મોને

ગાયન.

નૈના લગાએ કહ્યા જાએગે ખલાસી ભયા નૈના લગા,
કપટાન ખાવે મુરગી સારંગ ખાવે બકરા.
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ઓઝડી,
કહી ફેફસી તીલ્લી રે નૈના લગા.
કપતાન પીવે કથગા સરંગ પીવે બ્રાંન્ડી
હમ ગરીબ ખલાસી કહી તાડી
કહી એવડા કહી લાસી રે નૈના લગા
કપતાન ખાવે કટલેશ શરંગ ખાવે એવદ,
હમ ગરીબ ખલાસી કહી ખીચડી
કહી રોટી કંઇ ચટનીરે—નૈના લગા.
કપતાન શીરે ગાડે સરંગી શીરે ગાદી
હમ ગરીબ ખલાસી કંહી ચકને,
કહી ગીરતી કપ પડને રે નૈના લગા
કપતાન સોવે કેબીન સરંગા સોવે ફાલકા
હમ ગરીબ ખલાસી કંહી તુતક
કહી મોરા કંહી ફાળકા રે—નૈના લગા

ગઝલ–આમીન.

અય દીલ તુ કીસકી ચાહમેં દીવાના બન ગયા
આગ રોઝે રૂએ શમઆમેં પરવાના બન ગયા
નબરાકે જૈ ખીઆલ ગુર્રીગન હૈવા પેહ દીલ
પહેલુમેં એક રકીબ ન બેગાના બન ગયા,
બહરી ખરાબ હાલ પરેશાંને દરગાહદ
ફુરકતમેં યારકે તો મએ કયા કયા બન ગયા
બીરે મુગાસે મગકા મીલી હમે ખરાબે મશક
ઝહીદ હમારી ખાકકા પયમાના બન ગયા
ખાવે મુદઈ રકીબ તુ કયા જાન લુન્દે હીજ્રર
જેસાકે મંએ બના હું તુ વેશા ન બન ગયા
બૈતુલ હરમથા કાબએ દીલ ખાનએ ખુદા
યાદે બુતાને હીરમેં બુત ખાના બન ગયા.
"આમીન," ફીરાકે યારકી તહરીર કયા જરૂર
આલમમેં તેરે ઇશકકા અફસાના બન ગયા,

સમાપ્ત.